

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XIX.

GIRONA, X JUNY M.CM.XXVIII.

NVM. CCXI

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA A GIRONA

HEUS'ACÍ una nova ben prometedora que a l'ésser expandida als quatre vents per la nostra ciutat, ha mogut un veritable enrenou entre els amants de tot ço verament selecte, dels que gusten de les més pures emocions que sols l'art més exquisit i depurat pot oferir-nos.

L'Orquestra Simfònica de Madrid, aquesta institució artística el sol nom de la qual és ja un prestigi formidable, aquests 90 artistes consumats que la componen sota el mestratge del venerable Fernàndez Arbós, vindran el dia 22 d'aquest mes a la ciutat nostra a oferir-nos en una vetllada el record de la qual serà inoblidable, tota la excel·lència de llur art imponderable. Quan les notes vibrin harmònicament en els àmbits del magnífic Teatre Albèniz — qual sumptuositat s'agermanarà plenament a la de la música — podrem gustar d'aquella emotivitat que traspassa els cors i arbora les ànimes, i que sols poden produir les coses profundament belles, profundament espirituals.

Entre la vulgaritat en què es produeixen els espectacles de les ciutats envaïdes actualment — i musicalment sobre tota altra manifestació d'art — per la degeneració més irritant, són doblement inefables aquests esdeveniments verament artístics. Per això, la data del 22 de juny d'enguany, seran molts a senyalar-la amb pedra blanca.

I es gràcies a aquest dilecte amic que es diu Tomàs Sobrequés, a aquest artista enamorat de tot ço que de noble i bell té la vida, qui podria ja presentar un balanç honorosíssim en festivals d'aquesta excepcional qualitat i que no cal fer perquè a la memòria de tots està, que podrem fruit a Girona de tan magne esdeveniment. Ell és qui ha organitzat amb un zel, un entusiasme i un altruïisme més encoratjadors encara en aquei-

xos temps en què el materialisme acapara les conciències, la vinguda a la ciutat dels nostres amors d'aquesta meritíssima institució musical. Gràcies a ell, la música excel·sa dels grans genis mestrívolament interpretada, recordarà als gironins que no tot és pols en la terra, que hi ha quelcom més bell i més espiritual, més noble i més perdurable que les misèries del viure quotidià, i fent remuntar llur esperit a les regions més elevades i més pures de l'art, els menarà a la fruïció més exquisida del diví alé de la Bellesa Màxima.

El gest de l'amic Sobrequés és mereixedor de tot elogi per l'amor i l'entusiasme que l'informen. Quan les seves gestions hagin cristalitzat en una realitat esplendorosa, quan sigui ja fruit el concert, quan els aplaudiments del poble ressonin fèrvids i esclatants, Girona tindrà un segell més d'alta intel·lectualitat i el dilecte Sobrequés s'haurà fet acreedor a l'agraïment de tota la ciutat espiritual i viva, de la ciutat digna que vibra a impulsos de les més nobles idealitats.

J O S E P M A R I A C L A R A
IV - VI - XXVIII.

GIRONA I LES PLANTES MUSICALS

GIRONA es un estoig de música. Girona fa com les flors que és porten llur baume i com l'assaonada oliva que és una capseta plena de gotes d'oli puríssim. Les velles cases dels antics carrers porten, anquilosades en llurs façanes, ses notes, que en les grans festivitats espargien al vent les cobles composades de quatre músics que ja en les places, ja sobre dels portals i fins dalt del campanar de Sant Fel·liu, no deixaven de tocar els *ballets* i *gallardies* del seu repertori. També apareix que encar se repeteixen en la quietud del cap vespre els cants dels gironins quan passejant en processó les relíquies de Santa Eufrosina s'hi demanaven socors en les adversitats. Més endavant, en els varis setges que ha sofert la ciutat, també era passejat el Sant Crist del Carme portat per canonges revestits amb hàbits de cor i cantant el *Miserere* perquè amb son gran poder lliurés a la ciutat dels embits de l'enemic.

Ah!... els gironins esbategant-los-hi el cor i amb els ulls aclucats, encara senten la veu de Girona, que és la seva mare amorosíssima que els redossa a son sí amb una carinyosa abraçada i tot cantant els diu: Els vostres passats coronaren ma testa, en comptes

d'una diadema d'or i argent, amb un cercle de muralles tenyides de gotes de la seva sang, més preades que els més rutilants robins. Penjaren en mon coll en comptes d'un collar de perles, una restellera d'enderrocs de les fortificacions en els quals perderen la vida. Posaren en mes orelles les cloques de la Seu i Sant Feliu tocant a somatent i vestiren mon pit, en lloc d'un ram de flairoses roses, amb una branca de llorer que m'ha fet immortal.

Farà ja cosa de mig segle que els gironins escoltàrem trossos escollits del *Stabat Mater* de Rosini i el *Jesús Nazaret* de Gounod, cantats pel tenor Rafael Heras i el baríton Emili Danís, quan el dia del Dissabte Sant en la funció dels Dolors hi pujaven per retre-li homenatge de dues hores de companyia a la Verge Santíssima en el trànzit de la seva trista soletat. Escoltàrem amb delícia també les veus de na Elena Jaumeandreu i n'Adela Roselló, quan en els concerts benèfics imitaven els gargorets de la Patti i les notes graves de la Vercolini Fay.

Avui podem aplaudir la veu del tenor Famades que electritza el públic del Teatre Reial de Madrid en l'*Addio Terra* del duo final de l'òpera *Aida*. També escoltem amb fruïció l'extens repertori de sardanes de les cobles «Girona» i «Art Gironí», i les harmonies del mai prou ben ponderat «Quintet Emporium», que ha assolit el darrer graó de la perfecció i de la forma. Si Girona, com hem dit, es un estoig de música, les plantes que l'enrotllen també són musicals, com anem a veure.

La Cochlearia officinalis. — Si es fa un infús amb les seves fulles i s'hi tiren quelques gotes de indura de Colophonia off. i Stirax off., al tenor que'l gargaritza se li transporta la veu una octava més alta, de manera que si canta el *Matre Infelice* del *Trovador*, dóna un do de pit tan clar, net, sonorós i ben timbrat que arriba fins a les portes del cel; en canvi l'infús del *Raphanus rusticamus*, o herba dels cantors, amb l'addició d'unes gotes de Bàlsam de Tolú, abaixa una octava la veu i si un baix profund el gargaritza abans de cantar l'invocació de *Roberto il Diavolo*, dóna un fa gravíssim tan vibrant que fa tremolar els seients i hom creu veure sortir de sota terra les flames de l'infern. Però la planta més musical és la *Oenanthea musicalis*. Aquesta planta es tan sensible al sonido, que si sent les cloques tocant a tritllo senyalant una festivitat, si sent els arpegis dels rossinyols al saltar pels brancatges i si escolta de lluny les harmonies d'una cobla tocant sardanes les flors de l'umbel·la s'adrecen i despedeixen aledrades de llur baume; però si les campanes toquen a mort amb aquella tristesa que fa venir llàgrimes als ulls, llavors les flors s'arrugen i es tomben en baix com si una pena greu les embolqués.

Ah!... el poder de Déu! Vesteix les flors amb una varietat de colors que ens encanta, els hi dóna una suau olor que ens afalaga i fins les fa riure i plorar com si tinguessin cor.

C B O T E T

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DE MADRID A GIRONA

EN altre lloc d'aquest número, publiquem l'interessant programa que la notabilíssima Orquestra Simfònica de Madrid, dirigida pel mestre Arbós, donarà el prop divendres 22 Juny al Teatre Albéniz d'aquesta ciutat a les deu de la nit. Aquesta veritable manifestació d'alta cultura que correspon al número 51 de la casa Sobrequés, marcarà segurament una data memorable el record del qual perdurarà eternament. La casa Sobrequés, a l'objecte de què la més perfecta organització respongui acuradament a la importància de l'espectacle, ens facilita les següents notes que per comoditat dels nostres llegidors insertem amb gust.

En primer lloc, considerem un encert els preus establerts, qual concessió a favor del públic, és degut a les circumstàncies favorables de poder-se fer el concert a l'espaiós Teatre Albéniz, puix de fer-se en altre teatre, forçosament tindrien que regir els preus elevats d'altres vegades que s'han donat concerts d'aquesta grandiositat. Heu-se'ls ací:

Butaca platea amb entrada	6 pessetes.
» galeria » »	5 »
» amfiteatre »	4 »
Llotges amb sis entrades	35 »
Entrada general	2 »

NOTES: Totes les companyies d'autos posaran serveis especials, anunciant-se a a les seves respectives administracions les hores de sortida i altres detalls. Els ferrocarrils de Banyoles, Sant Feliu de Guixols i Olot, posaran igualment serveis extraordinaris. Durant l'execució de les obres les portes restaran tancades. Per evitar confusions pròpies de fortes aglomeracions de públic, es recomana especialment la necessitat de recollir amb deguda anticipació les localitats, ja que es prevé que no s'admetran encàrrecs previs per portar solament grosses dificultats que per la bona organització i per la millor garantia del públic cal no descuidar. Les localitats estan a la ven-

da pública, a partir del dia 1 del mes en curs a la casa Sobrequés, i a la taquilla de Teatre Albéniz dues hores abans del concert.

Serveixin aquestes notes d'orientació pel nostres llegidors en la seguretat de què amb el major entusiasme, voldran tributar a la notabilíssima agrupació orquestral i a son mestre Fernández Arbós, els millors homenatges d'admiració a què s'han fet creditors, com així han reconegut sense reserva tots els públics intel·ligents, el mateix d'Espanya que de l'estranger.

SCHERZANDO s'adhereix de cor a la grandiosa diada musical i en donar la benvinguda als professors i mestre de la Simfònica de Madrid, els desitja un nou triomf a nostra ciutat amb la seguretat de què Girona i tota la seva província sabran dispensar l'acollida que es mereix, demostrant que quan es tracta d'un acte artístic que té valor de vida, no mostra apatia, ans al contrari, entusiasme.

N O T E S D ' A R X I U

AMB gran gust publiquem les següents notes recollides de l'antic «Llibre dels Escolans», que es conserva en l'Arxiu de Música de la Catedral, les notes del qual ens ha facilitat nostre amic i col·laborador Mn. Joan Perramon.

Any 1690. Josep Gaz és anomenat Mestre de Capella de la Catedral Gironina.— 1711. Regenta la Maestria Tomàs Milans.—1739. Actúa de Mestre de Capella Manuel Gonima, qui a l'any 1774 és jubilat per vell.—1774. Francesc Juncà succeeix a Gonima.— 1781. Jaume Balius i Vila supleix a Juncà per ascens d'aquest Mestre a la Metropolitana de Toledo (1).—1785. El Mestre Balius passa a la Catedral de Còrdova i ocupa la vacant Domènec Arquimbau, acòlit.—1791. Arquimbau obté el Magisteri de Sevilla; dirigeix la Capella de Girona Josep Pous, clergue, qui fou opositor d'Alcalà de Henares, Reial Capella de la Soletat de Madrid, Salamanca i Cartagena, de Múrcia; actualment sots-mestre de la Catedral de Còrdova.—1794. Rafael Compta, sots-mestre de la Catedral de Barcelona i ex-opositor de Valladolid i del Pi de Barcelona, ocupa el càrrec en lloc de J. Pous, qui ascendeix a la Metropolitana de València.—1820. Jaume Joan Lleys, de 18 anys és examinat i aprovat per Mestre, al poc temps, havent

(1) El M. Juncà fou més tard nomenat Canonge Diaconal d'aquesta Catedral de Girona.

estat suprimides les rentes clericals i no cobrant tan sols les dues pessetes diàries, que per a la seva subsistència li pagà per espai de quatre mesos el Capítol Catedral, desemparà el càrrec en 1822.—1824. Regenta la Maestria Tomàs Riu, prevere i contract de la Capella. —1825. Es anomenat Mestre En Josep Barba, de 21 anys de edat, malgrat d'haver guanyat unes oposicions a la Catedral de Valladolid, es quedà a Girona amb la condició de que se li assignés un sobre-sou de 100 lliures, fins i tant no fos ordenat de prevere. Fou nomenat Mestre de Capella de Santa Maria del Mar, de Barcelona, l'any 1846 —1846. Des d'aquesta data, per haver estat suprimit el Benefici amb càrrec de Mestre de Capella actuen com a tals amb caràcter d'interinitat, els següents: Francesc Crehuet, pvre. Tenor, Joan Carreras i Dagas, Bernard Papell, pvre. i Beneficiat Organista, Josep Casademont, pvre.—1871. Es nomenat mestre interí, com els anteriors, Llorenç Lasa i Sebastià, pvre. i Beneficiat organista.—1887. El Bisbe, Tomàs Sivilla i Gener, fundà un nou Benefici amb la carga de mestre de capella, essent el primer obtentor Miquel Rué, tonsurat, del Seminari de Tarragona, qui conserva el càrrec pel temps de 32 anys obtenint finalment per oposicions igual càrrec a la Metropolitana i Primada de Tarragona. — 1919. Josep Padró, pvre.; Beneficiat Organista, regenta alguns mesos la mateixa. Aquest mateix any és nomenat, previ exàmen, Joan Mas i Biosca, pvre., nebot del Bisbe Msa. Al tres anys deixa aquesta plaça per a traslladar-se a Santa Maria de Mataró.— 1922. Regenta novament la Maestria Mn. Josep Padró.—1923. Es nomenat prèviament oposicions, l'actual mestre de capella, Mn. Joan Perramon i Oliva.

C O N C U R S O S M U S I C A L S

FUNDACIÓ CONCEPCIÓ RABELL I CIBILS, VDA. ROMAGUERA. VII CONCURS. ANY 1928

Els Srs. Marmessors de Na Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, instituïren a nom i en memòria d'aquesta dama un repartiment de premis a obres musicals, mitjançant concursos que es convoquen el dia 8 de maig de cada any. L'Orfeó Català, de Barcelona, associant-se als desitjos dels Srs. Marmessors, i en compliment d'honrosa comanda, endreça als compositors catalans el present cartell: Premi de 2.000 pessetes a la millor i més important composició per a quartet d'instruments d'arc (primer i segon violí, viola i violoncel). Els compositors són lliures d'adoptar la forma i divisió clàssica del Quartet, o qualsevol altra forma que la inspiració i el bon gust els

suggereixin. Els compositors que concorrin al present Concurs han d'ésser fills de terres de llengua catalana (Catalunya, Balears, València, Rosselló, etc.), o han de tenir, quan menys, deu anys de residència en alguna de les encontrades on es parla la llengua nostra. L'Orfeó Català podrà exigir dels autors premiats la documentació necessària per a justificar aquesta condició.

Les composicions no hauran d'ésser escrites de mà dels mateixos autors, sinó de copista, procurant en elles la major claredat. En cas de publicar-se alguna de les composicions mereixedores de premi de la present Fundació, serà obligatori estampar, en el lloc més escaient, que l'obra ha estat premiada en els Concursos Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, devent-se així mateix precisar l'any corresponent. Els Srs. Marmessors es reserven, en la persona d'En Rafel Patxot i Jubert, el dret de publicar aquelles composicions premiades que bé li semblin, retenint del producte de la llur venda les despeses de publicació, i deixant a benefici dels autors els rendiments successius. L'Orfeó Català es reserva el dret de fer executar, sempre que vulgui, les composicions premiades, els manuscrits de les quals passaran a formar part del seu Arxiu-Biblioteca i en cap cas no podran sortir-ne. Si l'autor d'alguna de les obres premiades en desitja còpia, l'Orfeó Català la farà treure, essent-ne la despesa a càrrec de l'autor. La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors.

És potestatiu del Jurat el deixar d'adjudicar el premi, en tot o en part, per raó del magre valor de les obres presentades. Les composicions, que hauran d'ésser rigorosament inèdites, s'enviaran a l'Orfeó Català (carrer Alt de Sant Pere, 13), a nom de Joan Salvat, Secretari dels Concursos Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera, i cada una d'elles portarà un lema. Terme d'admissió: fins per tot el dia 15 de febrer de 1929. El veredictes del Jurat es farà públic el dia 8 de maig de 1929. Per a conèixer els autors premiats quan es publiqui el veredictes del Jurat, aquest demanarà l'envio d'uns quants compassos de la composició premiada, acompanyats del nom i residència del guanyador del premi.

Formen el Jurat els mestres següents: Lluís Mil'et (designat per l'Orfeó Català).— Vicents M.ª de Gibert (designat per En Rafel Patxot i Jubert). — Josep Barberà (designat pel Conservatori del Liceu).

Barcelona, 8 de maig de 1928. — Joaquim Cabot, President de l'Orfeó Català.— Pasqual Boada, Secretari de l'Orfeó Català.

IMPREMTA

DALMAU CARLES, PLA. S. A.

GIRONA

TEATRE ALBÉNIZ. GIRONA

CONCERT 51 DE LA CASA SOBREQUÉS

ORQUESTRA SIMFÓNICA DE MADRID

90 professors. Mestre: Fernández Arbós

PROGRAMA

I

LEONORA, obertura núm. 3	. . .	Beethoven
TRIANA	. . .	Albéniz-Arbós
DON JOAN. (Poema simfònic)	. . .	Strauss

II

VII SIMFONIA en <i>la</i>	. . .	Beethoven
a) Poco sostenuto, vivace.		
b) Allegretto.		
c) Scherzo.		
d) Allegro molto.		

III

FONTS DE ROMA. (Poema simfònic)	. . .	Respighi
La font de la Giulia, a trenc d'alba.		
La font del Triton, al dematí.		
La font del Treví, al migdia.		
La font de Vil·la Mèdicis, a la posta del sol.		
LA BATALLA DE KERNSHATZ	. . .	Rimsky-Korsakow
L'APRENENT BRUIXOT	. . .	Dukas

Divendres 22 de Juny a les 10 de la nit.

Informacions i venda de localitats: Casa Sobrequés.-Girona.